

Madlenka

Jan Nedvěd

1. Jsou lásky smutné jako na nebi vítr
a tiché tak, že sníh jim překryje dech.
|: Já lásce věřím jenom upřimná rána,
když šťastná probouzí se na něžných rtech. :|

R: A tak mám Madlenku a říkám ji Mářa.
Má v očích jiskérky a na dlaních pel.
|: Večer si stíráme prach, co oči pálí
a všude dotýkáme s nežností včel. :|

2. Když páska noci z očí krovky jak broukům
zvedne nám do světél a my začnem žít,
|: copánky spletené a vonící káva,
doteky z nichž si čteme, co může být. :|

R: